

Arabella, Suchada, Fenella en John in hun huiskamer in de Korte Leidsedwardsstraat.

Nu alleen nog verbouwen...

Eind juli bestormde een groep krakers de bovenste verdiepingen van het huis van de familie Gregory. Zo plotseling als ze kwamen, waren ze ook ineens weer weg. De Gregory's schrikken nog steeds van elk raar geluid.

tekst ELS QUAEGBEUR foto JAN VAN BREDA

De kleine Arabella Gregory van net vijf durft nog steeds de trap niet op naar de eerste en tweede verdieping van het huis in de Korte Leidsedwardsstraat waar ze woont met haar vader John (48), moeder Suchada (41) en Fenella, haar zusje van bijna een jaar. Als de deur naar de bovenste verdiepingen opengaat, begint ze

vaak te huilen, omdat ze nog steeds doodsbang is voor de krakers die haar maanden uit haar slaap hebben gehouden.

Ze is niet de enige trouwens. Ook haar moeder Suchada vindt het nog steeds niet prettig lang alleen thuis te zijn met de kinderen, ook al zijn de ongeveer vijftien voornamelijk Poolse krakers al bijna een maand geleden vertrokken uit haar huis.

De familie Gregory heeft genoeg reden nog steeds een beetje huiverig naar het plafond te kijken als ze een onverwacht geluid horen. Suchada kreeg herhaaldelijk het dreigement dat de krakers het pand in de fik zouden steken. John weet nog precies hoe het voelde toen ze hem beletten naar buiten te komen om zijn bovenwoning te beschermen, op de dag van de kraak, eind juli. Terwijl de krakers de opgang naar de bovenverdieping openbraken, hielden de anderen de voordeur dicht, de deur waaraan John tevergeefs stond te trekken.

Niet dat het veel zou hebben uitgemaakt als hij bijtijds naar buiten had kunnen komen, want de krakers waren heel dapper met een mannetje of twintig aan komen zetten. Je weet het maar nooit natuurlijk, zo'n gezin met twee kleine meisjes.

Bovendien stonden de krakers in hun recht, hoorde John later van de gemeente en van de politie. Hij had zijn bovenwoning te lang leeg laten staan. Als hij in een aanval van blinde woede een van zijn ongenode gasten een klap had verkocht, had hij een proces-verbaal gekregen, en niet de mensen die zijn huis op weinig subtiele wijze tot het hunne hadden gemaakt.

En daarna spotten ze graffiti op de muren en sloegen ze een gat in het plafond, boven de speelruimte van de kinderen. Daar werd tijdens een feestje nogal eens doorheen geplast, bovenop de nietsvermoedende barbiepoppen van Arabella.

John Gregory, een Britse it-deskundige die al dertien jaar in Amsterdam woont, kocht het pand aan de Korte Leidsedwardsstraat in 1996. Het bovengedeelte was toen nog verhuurd aan een oude dame die tweeënhalf jaar geleden overleed. Je zou denken: een uitgelezen moment voor John en Suchada om de handen uit de mouwen te steken en hun huidige woonruimte uit te breiden. Geen overbodige luxe trouwens, want het is nu wel erg gezellig druk in huize Gregory. Om de bank te bereiken moet je bergen speelgoed, cd's en boeken omzeilen en het hele gezin slaapt op één kamer.

John zucht diep en schommelt zijn jongste

dochter heen en weer op zijn knie. Hij heeft zeker plannen met de bovenste etage, altijd gehad ook, maar het ging en het gaat niet zo snel als hij zou willen. Het pand staat op de monumentenlijst, waardoor een heleboel veranderingen niet zijn toegestaan en ook het vergunningenbeleid van de stad is hem niet altijd even duidelijk.

En dan had hij ook nog de pech om eerst zijn hand en daarna zijn voet te breken, niet bepaald handig voor een doe-het-zelver als hij. "Argumenten genoeg om de krakers te laten verwijderen, dacht ik, maar niks daarvan. Wat ik zei, leverde niet het bewijs dat ik serieuze bedoelingen had met de ruimte. Ik werd behandeld als een speculant op de

kwamen agenten poolshoogte nemen. "Ik belde een keer omdat er een enorme vechtpartij aan de gang was, zo'n herrie. De politie stuurde twintig man en een half uur later kwamen ze naar buiten met een mes van bijna een meter lang."

Een nachtmerrrie kortom, die eigenlijk net zo abrupt ophield als hij was begonnen, nadat het Kraakspreekuur (een door de krakers zelf opgezet informatiepunt en gereguleerd orgaan) lucht van de zaak kreeg. Dat vond de kraak onterecht en zag er vooral een bedreiging in voor het imago van de kraakbeweging in Amsterdam.

Na een paar bezoeken van vertegenwoordigers van het Kraakspreekuur verdwenen de

'Wat ik zei, leverde niet het bewijs dat ik serieuze bedoelingen had met de ruimte. Ik werd behandeld als een speculant op de onroerendgoedmarkt, voor wie het krakersrecht bedoeld is.'

onroerendgoedmarkt, voor wie het krakersrecht bedoeld is."

Dat wil niet zeggen dat er geen begrip was voor hun benarde situatie, van buurtbewoners, van een paar politici van de Amsterdamse VVD. Zelfs de politie gaf te kennen dat ze met alle liefde iets hadden gedaan als het had gemogen, maar ja, daar krijg je je huis niet mee terug.

Alleen als de overlast de spuigaten uitliep,

krakers op 26 november met de noorderzon, en met wat bruikbare spullen van de familie Gregory.

John: "Mijn elektrische kachelteje en de stofzuiger zijn verdwenen, en ze hebben ook speelgoed en kleren van de kinderen meegenomen."

Gelaten haalt hij zijn schouders op. "Het belangrijkste is dat ze zelf weg zijn en dat we weer kunnen slapen."

ADVERTENTIE

**SQUARE CERAMIQUE,
HIGH TECH CERAMIC TIMEPIECE**

Distributie:
Huitema & Bosch bv
Rembrandtweg 665
1181 GV Amstelveen
Tel.: 020 - 647 05 02
Fax: 020 - 641 73 22
Mail: info@huitemabosch.nl
Voor dealers in uw regio:
www.technomarine-horloges.nl